

หะแซ...ชาวบ้านรูสะมิแล

● เดือนตำดาวตกได้

ลมทะเลเหลือเห็นหนาว
ชายเลนคลื่นซัดราว
รูสะมิแลแน่นน้ำ

ต้นหวาย

ขะเข็ญย้า
ระงมเรียก เราดู
แม่น้ำตาใจน

● หะแซนั่งเหม่ออ้อ

โน้นหมู่บ้านอาจารย์
ไฟฟ้าสว่างสถาน
เราตะเกียงสุคดี

เนานาน

ฟากนี้
สะควงยิง
มีดแก้วมีดหวี

● ก็ขี่ขี่ซาติแล้ว

กอและหวานกระแสด
ตั้งเกใหญ่อวนแห
เรารับจ้างเราซ้ำ

รูสะมิแล

เหม่ออ้อ
เขานับ
ชอกซ้ำทะเลทอง

● มองถูกทั้งหกแล้ว

นักศึกษาวิปาน
เขาสุขเสพศฤงคาร
ไอ้ถูกเราสุคต้อย

สงสาร

ถูกน้อย
บุญอึ้ง บุญนอ
สุคให้เรียนใจน

● น้ำบูดคูกข้าว

ลิเยาะห้แม่องบิน
ตกเย็นพ้อจะสรร
มีเงาะยาววิฉวน

กินกัน

หัวถั่ว
ของฝาก
รสอำหวาน เหลือ

● ฟันเริ่มเปิดม่านฟ้า

เสียงบิลาตเริ่มกูด
หะแซคับกัจวล
รีบถูกขึ้นถิ่นตั้ง-

อีกหน

อีกครั้ง
อีกรอบ
จิตสู้อีกคราว

● หะแซสาวเห่าด่าง

มหาวิทยาลัย...ดู
กำลังช่างอักษ
สมร่ากรรมกรบื่อน

ประทุ-

รับร้อน
เสาใหญ่ แบกเอช
พละ สร้าง อาคาร

● ไม่นานตึกใหม่สร้าง

รูสะมิแลเจ็ดฉัน
หะแซฟ่งพิศพลัน
งานหนคหนคค่าจ้าง

เสร็จพลัน

ช่วยสร้าง
ใจห่าง
บากหน้าหาใคร?

ประพนธ์ เรื่องณรงค์